

fordítának évenként e czélra, úgy 20 év múlva gyümölcsös kert lenne szép hazánk! Pedig mily csendes-zöleg csekély a feat kitett egyesek jövedelmén orfási hasznához képest, mely az országra hámolva a gyümölcstenyésztés általánossá tétele által.

Nem szándékunk a gyümölcstermesztést olyan segédessézők gyanánt ajánlani gazdáltársainknak, mely képes lenne egyszerre megszabadítani minden gondtól, bajtól; ezen sorokkal csak figyelemzetni kívántam egy gazdasági ágra, a mely mint jövedelmi forrás meg alig ismeretes nálunk, s mely ha — megadatik neki a megkívántató gondos munkálás, minden művelési ág között talán legnagyobb mértékben fizeti vissza kamatok-kamatjaitval a reá fordított aránylag csekély költséget.

Vajha sikerülne minél többet gazdáltársaim közül a nagyban gyümölcstermesztés behozatására buzdítani, a melynek áldásos voltát évek óta saját tapasztalataimból ismerem.

Gr. BATHYÁNY ZSIGMOND.

Eljünk józanul!

Úgy hiszem, hogy ezen népszerű vendédkéi lapunk megindításakor a f. szerkesztőség szemé előtt nem csak az lehetett, hogy ez a magyarországnak egyik terjesztőjévé, hanem egyszerűsége a nép szeméi felvilágosításának s erkölcsi és anyagi előbbrehaladásának is tényezőjévé váljék; mert a jelenlegi kulturárezen csak úgy felel meg hivatásának, ha a nép minden rétegeiben itt körülötlött — hol részint a föld mostohaán fizetett áldási mellett — az igazat megvallva — a léleért való küzdelem veszi igénybe a munkás mind-nem erőt — utmutatást, tisztít és buzdítást nyer a kitartó munkásságra, takarékoságra és józan erkölcsök követésére annak olvasása közben, — s így annak oktatói irányba bár lassanként — de mégis oda vezet éi, hogy állgassa, miként a mostani világban nem a telenség, nem a pazarlás és iszákosság, hanem munkaszeretet, takarékosági szellem és józan életmód könnyíti meg neki a teher viselését és biztosít számára zavartalan jöletet.

Nines szándékunk korholni korántsem egészséges jó szellemi tehetőségekkel megidött népfiket, mind-mellett itt-ott mutatkozó és uralgó iszákosság bírá ellen emelem szavamat; mert szeretem e népfiket, magam is ennek kebeléből származom s éi megválni szeretném az általános elszegényedéstől, mely úgy látszik mindig nagyobb és nagyobb tért foglalt társadalmunk nagy rovására.

Hogy pedig maga szerez-e ellen iszákosság hajlam biztos és termő szülőanya az anyagi és erkölcsi romlásnak, azt ki merne kétségbe vonni?

A nép, mely ösötől öröklött vagyonát vagy keserű jerevételek szerzett kereséjét megbeszéli nem tudja, hanyatt-homlok rohan a végpusztulás örvényébe, melybe ha egyszer belesodortatik, abból kivánszorogni már többé nem képes!

A szesz italok mértékellen levezte míg egyfelől anyagi szorultságot, ínséget és nyomort idéz elő, más felől megbontja a testi s lelki erőket is, — pedig a szilárd, ép testben egészséges lélek szokott lakni. Lélek elleni bünt követ el az, a ki indulatján uralkodni nem tud. Kihát ez a zemedékrek is; elszáunny, éhletetlen lesz!

Ez teszi és tette is már töukre egysok, mint egész községek vagyoni állását!

Hazánk úgy lesz nagy és erős, ha az utólokak testben léleken, erkölcsben és vagyonban megerénylik az elkeresőtársat.

Ismerék Zalánegyeében egy magyar községet, mely példányképe a jó egyetértés-, szorgalom- és józanosság. — Boldog abban a lakosság; mert munkás, rendezhető, józan életmód. Van neki szép igás marhája, terem elegendő búzaja, jó bora, jártoja a köznygi intézményeket, halad a köznyvelődéssel — olvas lapokat, gyermekeit iskoláztatja, tisztelt, szereti papját és tanítóit; mert van benne erkölcsi nemesség, mert romlathan a nép, anygalkent örökös feddhetetlen erényei felett. Nem tár kebelében egyetlen egy ittas — részeges trágár embert, ennek pusztlója kell oman, mines ott számára hely, pedig van bora elegendő, az Isten ezen áldásával, vissza nem éi, vele szellett ősi erényét — a józanságot híven megt rtja, megórti minden viszonyok közt.

E példányköszeg Egerszeghez közel eső Zala-Istvádn! Le a kalappal íly község és ennek ügyeit intéző és igazgató beleslotes előjárósága előtt!

Ezen mintegy 1000 lélekből álló jó híriben levő erkölcsös falu egyetlen józán vendéglőnek bérleto törzsvendégeket ott bagyott pénzéből tudom zold ágra nem igen könnyen vergoldétk; mert a bor-fogyasztó dözsebb nála ritka, mint a fehér holló, legteljebb is a borszállító fuvarosok térnek be egy kis pihenőre.

Mit szóljunk itteni vendéknk apró-esprő községéről e tekintetben, hol többnyire 2-3 koresmai helyiség kiadókkal a domborzás és tervnya elszétesése, különösen ánnap-napokon kivilagos-kiviradig.

Bizony kirívó nagy külfülség van amaz és ezek közt.

Kedves népem, honfiktársaim! Kívessétek a jó példát! Szavam ne legyen elhangzó szó a pusztlóban!

Ne mondjátok azt, hogy ily buzdítás, ily erkölcsi dorgálás a szószeekre való, bele illik ez a lap keretébe is. Tanuljunk mindenkor, mindentit. —

Felteszem a példát: maga megvosi a bírtokot és a vételért kifizeti, bírtokba lép, amélkül, hogy a telekényvi átírásról gondoskodott volna. Az eladó ezalatt adósságra kerül, a hitellező megvosi a telekényvet, látja ott eladónak bírtokán azt is bejgyezve, melyet már én megvett és kifizetett, és folyamodni a bírósághoz, hogy az a követelés az adós nevén levő bírtokokra kebelezze be. A bíróság persze szinte emberékelül áll, ezek szem mindentudók, nem tudhatja azt, hogy annak a bírtoknak egy része már nem az adósé, mert a maga szerződése, a helyett hogy azt a bíróságnál beadta volna, — a lada felekén peniszodik — és így betábláztatja a követelést arra is, amelyik már régen a maga kezé közé került.

Mi történnik most? az adós nem fizet, a hitellező ísmét a bírósághoz fordul, és egy szép napon maga arra éhrel fel értes barátom, hogy megvósítik a dabol azon bírtok felett is, a melyről áll híde, hogy ezt töle senki szem veheti el. — Mert, mint a mulkor is mondottam, a betáblázott terhet a bírtokból semmi föld hatalom el nem valasztja, ha csak a követelés ki nem elégítétk. — Ha pedig maga a szerződést kelő időben beadja a könyvnel, a bíróság azt mondja a hitellezőnek, ez a bírtok már nem az adósé többé, éhrel te magadnak kielégítést nem kereshetsz. Ébből láthatja új ember, hogy csak azt a bírtokot mondhatom a magaménak, amit telekényvvel nevenem írtam.

Téhat először jól megvósít kitől mit vesztünk, s aztán nem sajnálni nehány forint átíratási költséget, hogy ezzel megvölhesünk ugyanvi szízzat — vagy ezret: — ez az okos, előlátó gazda kötelessége. K. K.

bila lejpa nasa domovina. Pa kak premáli je odzgora vóljáni dobiecsek k-oromí velikomí haszki, steroga bi orszóg meo, esi bi szópovanye povszedi czelo.

Nej mi je vola szópovanye, za takso pomoesno priliko poracsati vértprátelom, stera bi je na ednok znaia odszloboditi od szake szkrbi, nevole; z-etimí redi szem je szamo pazive esceo vesiniti na eden odvejk vérsztva, steri líki potnvia vrcina je pri nasz esceo komaj pozvana, i stera esi potrebnio i szkrblivo delo obrúno na ono, mid skzim odvejkom vérsztva sze lehko nájbole z-zsaja-zsojom vóplása.

Dabi bár li náj vese vértprátelom moji na szópovanye vu velikom znao vécti, ka da z-blagoszlovom hedi z-lasztivnoga szkúsanya dáyno znám.

Gr. BATHYÁNY ZSIGMOND.

Zsivmo trejzno!

Tak szí miszlim, kaj je ezilanye toga prestimanoga brodnika pri vó-dáványi ete nasé prouzete novine nej li szamo tou blou, da szo nasé lúdszto naprejsztije vu vesenyje i gorimányi vógrszkega jezika, nego telikájsio i tou szo meli pred osmi, da eto hasznovita novina vu nasi krajínaj nasemi národí osiveszno pouk potkásze koznovlenje i k-pobozsnom i k-szveckomí naprejsztiványi; ér vezásányega szveklóga hípa etakso novina li tak bode meja szvojeqa blagoszlova gledones na nasé lúdszto na vsze sztráni, esi etí okouli nász — gde szmo sztala pod bremsenom jalovoga pouva nasé nerodni nyiv, tozskimi tródnaj nasi rouk szebi nas szivis prízskati — nam prilko, nagib darjje k-pórtplivój jedernej delavoscti, k-sparvoszti i k-naszledványí trejzno pobozsnoscti pri esztenje té novín, — tak eto vneséce ravanyo esi ako gíh po mali, po esazon, ali dónok na tou bode nasé pobúdió, da lejiko prevídimo, kaj vezásányega vrcinena nej ta fitroglivosz, nej rászpno szivljnye, nej pianesivanye, nego radovno delanye nam prenosití pomoga vszo bremsen nasé i sztan jakse szree e szprávla.

Nosesem nasé zrávno zlejpmí talentomami obrúvano pobozsno lúdszto trdimí resmí káratí, tou naj szí nisesse ne miszli; — dónok nemorem físatí i zamíesati te ladajnesse pianoszti grejh, szteri sze tak gouszto razszírí na vnogi mejsztaj, — prouti etaj hűdobi sze prouti postavlam; ar mlío mi je to lúdszto, geto szem szán z-etoga lúdsztva, i stero bi rad obravati steo od toga nevolnoga szromastva, koto prezasobt vnuogo vesznice zse vszapje na veliki kvár naséga obesznozkoga túvárisiványi!

Pianoszti zloesozta nákolnoszt je rodna mái rúsa pobozsnoscti i nániko-szprávlanya pokojése szreeso, mira, i vnongi drúgi grehov, tou sze tajiti ne dá.

Národ, steri od szvoji vrcíni osesokí prejdobleno erbjje, i znojom lieza szvojeqa prízskano posivo prestajiti nemore, nedovejdo sze oprepszat nevol szlúha, z-kotroga nega oszlobájanya.

Netrejzno vszivanye mocsvon pitivno goto edne sztráni nam k-vnougim pomenkanyam i k-sztrádányam ráta odpré, drúge sztráni pa ueszi díse i tejsa oszlobéla.

Znati bi pa nam trbelo, kaj vu zrávom tejsi náj véksim tálom zráva nepokavárjema dúsa prívica, grejh vszámí prouti dúhi tisztí, ki szvojo hűdo náitro potrejti i obladati nemore.

Etaksa lagortja sze esese vu pokoljnyí vkorái, deca táksi sztarisov neszreesna pogibelná bode.

Ta hűda nákolnoszt pokvári toga jedínoga esloveka, líki i szreesen sztan íi vesznice, — kak nam példa zadostá szvedosctio.

Nasa domovina li tak bode neoklekényna, mocsva, esi hademo to za námi pridonesse pokoljnye vu dúsevoj i telovaj krepkoszti, vu dobri pob-zsní návalaj i vu toj vkúpszranjvanyoj pripravnoszti szvéton oszkrumnyo obravati znali.

Szpoznam jazs edno obesino vógrszko vu Zalavármegyévi léseco, stera je szvekló gledalo právoga jedinsztva, neműnde jednoszti i bogalójcséga ponásanya. Szreesni szo té meszanesárje vnój; ár sze hváljo zlejpmí márhom, povajjo dosza pszenice, dobroga vína, braujjo opravice obeszntva, náprejsztivati sze popaséjjo vu oznovlenje, dezo pasivesio solárvati dájo, prestajime lúbjjo nyihovoga czekérvanya i solszkoga vnesitela, záto, kaj je to plemento obeszntéje vu nyihovi szrdéaj nej tá vsznelo, záto, kaj je to lúdszto nej pokavárjemo, naj pe-obervanyo, angvolszkim tálom zna vórsz-távati nones i dén nád timi eszisztimí, návadami sztika. Tam na szrdéi obesine tákséga ne tréjjo, ki je pianoszti podáni, ki sze neszámno napojí zvinom, vó zvéski ga zgonjio, táksi pianécz med nyimi meszta nejma! To je lejpi rád, — tou je zamúnta veska prívéd, stera sze neszmi prémítati.

Etaksa hvale vrcéna obesina je nej dáleka od Egerszega: Zala-Istvádn sze zovi.

Poklonmo sze pred etakov vsztoj i pred etakse vésci postványim poglavársztvom, stero tak vrclo ravna czéje obesine sztan i po stvány! I etá vu tom dobrom glázi i v-lejpmí híri bodones vész komaj ná 1000 díis, i lí edno keresmon ná, stere árendás-sztanovito znám — niglar sze nobode vhogatjjo po pejneci tí pivézov, ar tam etaksi nága, lí forogáske sze sztvájjo vtój osztarjji, gda vino pripelajo domou.

verítel nyevog grúntne kizje poglednosí — vídi, kaj izda na odajega iméni sztoj ov grúnt, steroga szte ví pogoudili lí doljplaesali; k-meszti notri dá pri bírovjij pronsnyom, naj sze dúg na nyevogda dzusnika ecmjje gorzpeia, — Bírovjje katrige szo tídi hájji, nej szo vszaznajesje, — nemrejo tak znati k-j je edem tau lúdanya vee nej toga dzusnika; ár vas závez meszto toga, kaj bi notri bio pri bírovjij dáni doná vladí plesznívi, — záto ovoga dúg na tiszi grúnt tídi gorzpelati dá steroga ví sze dáyno derzsíte.

Ka sze pa zájzese zgdí? Dzusnik ne pláesa, — verítel nyevog sze k-bírovjij obrné, i na ednokú sze ví prátel na tou prábúdie, ka sze grúnt nyevog i med nyim té tídi na kuesavesci oda, od steroga szte ví tak stímali, ka vam ga nisesse vese prevézti mede mogó, — Zájak! — Záto ár — líki szem vám sze ednokú povédo — dúg na grúnt gorzpelati nega té zmoznoszti, stera bi ga doljvézla — nego esi sze dúg pryve szpmi!

Ali esi ví závez szvoj pri grúntni knigaj právoga hípa notri dáte, bírovjia — szledka za váni pridonesemí veríteli vóvopej, ka je grúnta edem tau sze nej nyevogda dzusnika i z-tisztoqa sze nemre vese vovádorvoti.

Z-toqa zdáj sze moí eslovek prevídite, kaj szamo táksi grúnt szmójm jazs za szvojeqa dzusati, steroga szem szí pri grúntni knigaj na szvoje imé dao prejz zpelati.

Dabro tréj tak poglédnoti, od koga, i ka kúpjémo? níi nisteri ranis za pripisványe nej mlílvati, naj szí známo teliko sztotu ali jzerek obravati. Tou bode szpametnoga i pazivoga véta dzusnoszt.

K. K.

élünk józanul, megmentvén vagyonunkat ideje korán s még hozzá gyűjteni is iparkodjunk langya-szorgalommal; mert a kinek van valamije, az könnyebben eldobja a kőöngyek oltárára. Ez pedig mind magára az illetőre, mind a házára nézve is nagy nyeresémeny.

Helyi és vidéki hírek.

— **Petainczon** T. Kladiwa József földbirtokos ur udvarában savanyúvizforrásra bukkantak. Most már a Murán innen is van savanyúvizforrása.

— **A gazdák reményessége.** Azt tartja a közmondás, hogy ha korán megdöröül az ég, későn ehezik meg a gazda. Ha ez igaz, úgy az idei áldás elő biztató reménnyel nézhet a gazda. — Az egész országban a hírek szerint az amúgy is gyenge tetevai tavasz idő váltotta fel; a tél borongást egy komor menyérből, sőt villámias után sok helyen ragyogó meleg sugarú oszlata szét. — A télés évek határok kivételével — mert nálunk a fagyok kárt okoztak — meglehetősen állanak. A szántás-vetés már itt-ott megkezdtek. A gyümölcs-termés keveset volt, mert az éjjeli fagyok megakadályozták a korai rügyezést. — Adja Isten, hogy a betakarításnál majd elmondhassuk: Reményünkben nem esalaktokunk.

— **Beküldetés.** Paskel János baksa körjegyző megörült. Örgöngési rohamai oly nagyok, hogy a „Lipótmezei tébolyda“-ba kénytelenek őt szállítani. Ugy látszik családi betegség, mert attya is csendes örültségben szenvedett.

— **Tót-kéresztur** község — évenként tartható négy országos vásár engedélyezésért folyomott.

— **Szelebcis János** 4 éves szilencei lakos f. március hó 9-ikén az adriánai erdőben lát végett, s vízvázatlanságból egy fenyegetőz oly szerencsétlenül esett az illegotok fejére, hogy az azonnal eszméletveszté s 3 óra múlva meghalt.

— **Norsinecz Zsilavecz István** 1885. március 2-án 13 frt készpénz s 60 forintot szóló adóvellet vesztett el, mit Fiszer Ignác barkóczi községbíró megtalált — neki átadott, Zsilavecz I. lapunk utján hálas köszönettel fejezi ki a derek, becsületos megtalálónak.

— **A katona, valamint honvédek,** kik a fegyvergyakorlat elhanyaglása, vagy huzamos időre leendő szabadságoltatás iránt folyamodnak, a honvédelmi és pénzügyminiszterium által létrejött megállapodás szerint ezental folyamodványukat 50 kros, annak egyes mellékleteit, ha esetleg nagy béléggel ellátva nem volnának, 15 kros béléggel ellátni tartoznak; tekintettel arra, hogy e folyamodványokkal nem törvényes jog, hanem kivételes kedvezmény igénybevétele czéloztatik. Figyelmebe ajánljuk az érdekelteknek, hogy ebbeli kérvényeket ezental a jelzett béléggel lássák el, — mert ellen esetben a háromszoros büntetés alá esnek.

— **Borzasati tévezés** dühöngött febr. 26-ikán éjjel Csesztregen, melynek majd az egész község martaléka lett. Ugy este 10—11 óra között a molnár pajtája gyulak ki gyújtogatás folytán és csakhamar sűrűn egymás mellé épült 100 és néhány ház, valamint a hozzájuk tartozott gazdasági épületek is lángban álltak. Menteni alig lehetett valamit, sok szarvasmarha, sertés, gazdasági szerelvény, butor és az esztrichen volt pengeteg mennyiségű takarmány égett el a házakkal együtt. Sok család jött koldusbotra, nyomorba. A gyújtogatással egy esavargót gyanusítanak, kit a molnár ily szandékban már rajta kapott, de akkor valaniképen megugrott. — Nemesszivi emberbarátok! 100 és néhány főnkre ment fedelnélkül nyomorgó család-ek segítségért a könyörület nevében! Enyhítsétek bármily mértékben is nyomorukat. Készser ad, ki gyorsan ad! — Szerkesztőségünk elfogad és rendelkezési helyre juttat mindennapi adományt.

— **Szerencsés postás.** A vöröskereszt-sorsjegy egyik nyereseményét 25 ezer forintot, az ócsai postamester nyerte meg 492. sz. 22. nyereszámu sorsjegyével, melynek részletét Fuchs örvényes bukkárnál vásárolta.

— **Aki más házának falát bemocskolja,** ablakait, ajtaját bemajolja úgy, hogy az által a ház tulajdonosai vagy lakóit gúny és nevetés tárgyává teszi; az becsület-sértést követ el és bírni uton fenytendő. Így határozott kúzelebb ily ügyben a miniszteri tanács. Igen jó ezt tudni azoknak a nyelve és dévaj subanczoknak, akik kiváló előszeretettel viselkednek a sport e nemé iránt.

— **Egy főnyeremény története.** Gyuresievits Ádám horvátországi parasztagazdát érte az szerencse, hogy a Kinesem-sorsjáték második főnyereseményét megnyerte. Gyurgyievits vagyonos földműves ember, a ki pár héttel ezelőtt de Corti Vizece dubeczi postahivatalnoktól fölkerlte, hogy számára egy „Kinesem“ sorsjegyet tölvesen felre s megígérte neki, hogyha nyernek, az összegben megosztokdának. A felretett sorsjegy sorszata 3161, száma 83, és így a második főnyereményt nyerte meg. A szerény állásu postahivatalnok örömröppe adta tudni a pompás eredményt Gyurgyievitsnek, akivel együtt fűt-ék a fővárosba és Lóry váltóházában, kőt a sorsjegy számozott, egyfőtlen fölvettek a nyeresémi pénzérték 16,000 frot s a becsületos ember megtartotta szavát, annenyiben az összegben Cortival azonnal megosztotta.

— **A fővárosi tanács** határozata folytán, a kiállítás tartama alatt, több iskola-épület olesó lakásokal lesz behutorozva. A kiállítási olesó lakások használatára csak az van jogosítva, ki arra a szabályozási díj (35 kr.) befizetése mellett utalványt nyer. Az utalványtulajdonos az utalványan megjelölt teremben, egy szalmatetűreccsal, lepedővel, két párnával, takaróval felszerelt és függönyvel ellátottított vaságyak, továbbá székek, felső polcznak, ruhafogcsanak, moszó és ivókészletnek és törökűző használatára van jogosítva. Minden épületben külön női termek állanak rendelkezésre. Kulu és labbeli tisztításért külön 5 kr. díj fizetendő. Podgyász és értéktárgyak szelvény mellett a vállalat felősségére, a ruhában tételnek el. A termek és agy-neműek tisztántartása a fővárosi hatóság és orvosi felügyelet alatt áll. Egyes ágyak, vagy külön termek 8—12 személyre már előre rendelkezők a fővárosi központi lakás irodában IV. ker. kőto-utca, honnan a megfelelő összeg beküldése után a kívánt napokra szóló utalvány posta úján megküldetik. Hy rendelkezémböz egy 5 kr. postabélyeg esztaludó. Egyletek, társulatok és tömeges látogatók részére előleges bejelentéssel ezer úgy áll rendelkezésre. A fővárosi kiállítási olesó-lakás-vállalat. (IV. ker. kőto-utca.)

— **A marzombani járásban** van összesen 2535 ló. Ezek közül van: 76 mén, 186 herét, 2273 kanca; ismét ezek között foglaltatik: 150 egy éven, 197 két éven, 128 három éven, és 42 négy éven alóli esikő. Berkeház, Dolina, Kosárház, Kölesvölgy, Luczova, Neradnecz, Pananecz községekben nemesen b.

— **A f. évi budapesti országos kiállításra.** Ertl Bertalan rajztanár által Szombathelyen elkészített 2 gl hosszú és 10 lab széles történelmi festmény, „Egmont gróf vépráda huzeltatása“, mielőtt Budapestre szállítanék, nálunk Szombathelyen a „Zöldfa“ vendéglő nagytérmeiben ki van állítva, hol is e festmény d. u. 2—4 óráig, este pedig 7—9-ig kilátgatásnál esekely beletpí díj mellett megtekinthető. Tapokzás végett át fog adatni a t. látogatóknak egy füzetke, melyben az ábrázolás történelme és a kép egyes momentumai, magyar és német nyelven vannak leírva.

Ka je nam povedati od ti máli vesznez et okuli nász bodunesi? gde vednjeji i vd-figo? 2—3 keresmóv náháj, vu steri náime pri szvčtiku i nedeljni dnevni do takrat do zorje trpi ruzna cibatuzot pianesivanya i netr zloga z-ivanyu.

Zagv-vo jo ji je veliki rázlocek med táksimi obešani i med táksvo ober im-vo anov poboznov vesztonv.

Lásztvo nasa prefludino, dohri prijatelj, prestinami domoroce. Naszledje etako lejto peldo treznostaji! Naj sze ne razlaglje-vo no náibid zamu, neki tá prázna rejes vu pústini! Ne povojte ton, ka bi sze etake opomínanye li bi na predganczo priszljato i szljislo. I eti, vu toj novini túdi má vszaki dober táncos szvzoga grásnoga vrodnoga meszta.

Nej je li nam tam vesiti vu hozoj hízi kaj dobroga i potrebnoga, nego i eti pobórano med estemom z-smilenoza srezca zshajonesce ránye i nam dáno zstika moudrost k-mentványu nasega blága i szprávlonoga post-ista, i kobarjanyu nasega dísevnoga i telovnoga zdrávja, i srezca poboznostji.

Obarmo nasa pripravnost, i k-nej spravno neprezstanoma ves ino vces priszljústi sze poliszajimo, liki murve, i mi tak delajmo, dokees zsi-veno. Ar ki kaj má leszej dá na oltár obešinskoga drúztva, to je pa zse znameniti dobesek i haszek gledoues na toga pörgara i gledoues na nasa drágo domovino! tf.

Domácsi i z-vúnszki glászi.

— **Na Petaince** pri goszpon Kladiwi na dvouri szo szlatino najsi — zdaj sze na ton krajji Múre túdi máno szlatino.

— **Troust vértov.** Pelda ton drzaji, ka esi rano grmji, kézno de vért szkisinio meo. Csi je ton izstina, te letoz vért lejko dobro troust na. Po cezljom orszaji je po szlaboj zimji szprotolajte, i na doszta meszajt po blizkanyu i grmljanyu tople vrejmen zimji. Szajádev zvin nisteri határov — primasz je mraz kvár napravo — dobro sztojti. Polszko delo sze sze po meszajt zacsnolo. Szád sze dobro káize, da je nonesno zmrváinye nej dopústilo, ka bi drejvo rano vógnalo. Naj bong dá, ka bodemo pri notri szprávlényi túdi leho pravli, nas troust je nusz nej znoro.

— **Kotripozslána.** Páselk János zbkase notársz so oborilji; i szo ji mogli „v-Lipótmezó“ za vrascelstovo opozlati. — Tak sze vjdi, ka je ton vrodí beteg, da zo nyagov oca túdi vtaksem trepli.

— **Tót-kéresztur** (Krizsávcz) véz je szlobesincso proszla, ka sze nyoj naj dopúsziti szako leti stiri sznya obzratu.

— **Szelebcis János** Szállnee 44 lejt sztar je etoga mejszecca 9-toga dneva v-adriánzskon lougi drva szeko, i po neprijiki je eden bour tak nezszecno nyemi na glavou szpadno, ka je za trij vóre mron.

— **Z-Norsinecz Zsilavecz Stevan** je máloga trávna 2-ga dneva 13 raniski pejez, i edno dúzno pizmo od 60 ranikov zgrbo, stero je hákoski richtar Fiszer Ignác najso i nazáj dno. — Zsilavecz St. pu tej novinaj zahvali tomi postonemu eslovkei.

— **Szoldáki,** telikáj domobraneci (honvédi), ki sze szoldácskoga hípe na mustré gormentúvati szejso — po dokonesanyu honvédszkoza i pejeznai ministeriuma — morejo szejso prosnyé molbenicezo 50 krov i k-onaj szklenyene vsze szvedocsanztva 15 krov stemplini okbeljiti. — Eto dáno na znanost onim, ki sze po táksvoj z-bog potrebjesne od mustré do czajta gor montúvati szejso — ovaci bodo za stemplinov menkanya volo po tri gub strofani.

— **Sztrascen ozen** je beszno v-februárisz 26-ga v-Csesztregi, steroni je szkoro czajla vsze na áldov prisla. Tak veszér med 10—11 vóri je vuzsgo nezniari minarov skedgyn, po tisztom nahitromu krajj leszesci 100 hízs i vészviza hraube v-plámi sztalou. — Mentúvati je nejp kaj mogone bilou. — vnoo márho, szviny-készvizi sztojtesza skér, blágo hiztva — vu gyúmláj bodunesze szljje, kuma zorejaja. Vnogo famil je na kolduksí sorspriso. Z-vszaganyom ednoga tepesokoga monzsa mekanljeto, steroza szo szo vu tákszem deli ednok z-koro zgrabili, ali odmekno je. Plamenitnoga srezca brati lúdszta, etim po 100 gub zszeszecs obklojone obdarjite z-vasov szmlenozti rokoni! Po-fiszajje nyim zdarovnitovszvjz nyihove po nezszeci szpáneszje pokrejbisne! Nasi novim roditelstvo za nyé poroseca dáre prejz v-zeme i na meszto odpsle.

— **Szrececa postás.** Od „vörös-kereszt“ drústvta lotteriji je prvi dobiesek (terno) 25000 raniski z-Ocese postamester dombó po broji 492.22.

— **Szo drúgoga hízo** po szteáj okna-dveri tak zagnúsi i zamáize, ka sztem delom hiznoga vért, ali árendasa pred dvorspotivostzi i szmjesen sztan postúvati sze po právde rejesi pod právdo zshantványa posténya potégne; i de vrodno kastigani. — Etak szo szoudilí nej dugo obertáksoga dela pri ministeriumi tanácsi. — Jako je dobro eto na znanost priszeti onim, ki szo szprevedjio i ki szprevedjje nágrnicez preg slautfona privészjejo.

— **Ednoga gvinyana prígoda.** Gyurgyievits Adama horvatske krajnje pávra je dojsla szrecca, kaj je pri loteriji „Kinesem“ veliko sumo pejez gvinyavo. — Gyurgyievits je na horvateskom eden zmozsen pávri, ki je pred nisterimi tjejni Corti Vizece postamesteri vu Dubiczi védo edno kárto na nyegov rascun gor obzratu! — v-tou domb, esi sze numera ona vó potégne, bodeta sze zlobieskom tilála. Te postamester je násztran diajo 3161 kárto 83 tvoj numerav, stera je to drúgo gvino za dobila. — Postamester z-veszeljio dá na glász pávri, kaj je zádob na nyagovo kárto potégnyeni, Gyurgyievits szebom zavové postamestra vu Budapest, zdigneta tam gor pénzeze i sztoga polojno obešano summo prepúst postamestri. 16 jerezó zta szí rasztalála.

Népesedési mozgalom

a marzomblati járásban 1884 évről.

és pedig	Házak lakosok	Született				Ezek közül				Mozhalt			
		férfi	nő	összesen	torv. trvt.	halva szul.	férfi	nő	összesen	szül. 5 éven fölött			
a marzomblati lakosságban	38	76	81	157	138	18	1	59	53	112	82	—	—
a szentgyörgyi	57	87	70	157	133	21	3	49	31	80	54	—	—
a felső-lendvai	25	85	77	162	137	21	4	43	48	91	61	—	—
a tiszai	19	49	43	92	84	8	—	26	19	45	8	—	—
a hidegkúti	21	39	36	75	67	8	—	19	30	49	24	—	—
a petocsai	21	51	62	113	99	14	—	17	26	43	13	—	—
a postavózi	14	27	31	58	49	7	2	29	23	52	25	—	—
a martányzei	9	28	22	50	46	2	2	16	23	39	23	—	—
a felső-petrczei r. k.	4	11	19	30	27	1	2	7	12	19	14	—	—
az ivanóczyi (szbenedeki) kelkész.	2	17	17	34	33	1	—	12	14	26	8	—	—
a kercazi r. k. lakosságban	—	3	—	3	—	—	—	—	—	—	—	—	—
a pezinczi	61	118	113	230	229	1	6	121	84	205	102	—	—
a tókecsúzi	61	119	109	228	205	19	4	75	82	157	83	—	—
a felsőpetrczei	18	57	51	108	95	9	4	29	18	47	26	—	—
a domonkosai	11	7	7	14	11	3	—	7	9	16	4	—	—
a kercazi ref.	11	17	14	31	28	3	—	6	11	17	0	—	—
a felső hivatalúak	4	13	9	22	22	—	—	5	6	11	4	—	—
Főösszeg:	387	834	760	1594	1406	160	28	520	489	1009	523	—	—

— **Az idel főcsozák** alkalmával a magyar korona országjaiból 3952 főnyi újoncz-jutalek, 3955 főnyi póttartaléki jutalek lesz kiállítva. Ezen jutalekből egyik: Magyarországra vagyis a budapesti, mosonyi, kassai, temesvári és nagyzebeni hadtest-parancsnokságok területére, a népesség aránya szerint 34,75 újoncz és 3475 póttartalékos; Horvát-Szlavonországra hasonlóképen a népesség aránya szerint, 4762 újoncz és 476 póttartalékos; Fiume városra és kerületére, szintén a népesség aránya szerint, 37 újoncz és 4 póttartalékos. Az újoncz- és póttartaléki jutalekok kiállítása után fennmaradó mindazon hadkötel-ek pedig, a kik a hadi szolgálatra alkalmasak, a honvédséghez besoroztatnak.

A Regedében f. hó 5-én tartott vásár alkalmával eladásra felhajtott 148 lb, 137 6kr, 391 tehén és 26 borjú. Eladott pedig 56 lb, 76 6kr, 82 tehén és 12 borjú.

Bernardi sokszorozó táblázata. A losonci „Kármán-Társulat” sajtója alól e napokban igen érdekes mű került ki, melynek czime: „Legszéresebb sokszorozó táblázat. Számítási és sajtóhibák nélkül. Összeállította Bernardi István, a m. kir. állami vasutak (losonci üzletereosztásának) hivatalnok.” Oly hasznos munka ez, melynek éppen úgy, mint a napiárak egy iradából, sőt egy hárból sem volna szabad hiányoznia; de különösen nélkülözhetetlen ezen sokszorozó táblázat kereskedőknek, üzletembereknek, számfektűzőknek, könyvelőknek, katonai számvényvezőknek, számvény-alkalmazottnak és egyáltalán minden számmal foglalkozó egyéneknek, mert általa sok időt és fáradságot kímélhetnek meg, ugyanis így egy pillantást két vetületre az előttük álló, fekvő vagy falon függő táblázatra és pontosan megtudják, hogy például mennyi 79-szer 97. Szerző több éven keresztül szakadatlanul számmal való foglalkozása közben szerzett tapasztalata után állította össze a sorozási táblázatot, melyet elkészítte után maga is gondosan átnezett és azután még néhány hivatalnoktársával átnezetett. Így került ki az alábbi és a kefelevonatot szerző és még két teljesen megbízható egyen-hosszú is átvezették és csak azután, hogy hibátlanról meggyőződött, stereotipoztatatta Bernardi a táblázatot, úgy hogy egész megnagyobbá írhatta a czimlapra: „Számítási és sajtóhibák nélkül.” A mit a sokszorozó tábla mellé adott rajz mutatja, az többféle alakban, mint például tábla, könyv vagy forgatható kerekű alakban lehet a fentfőleg szükséges képest használni; de szerzőtől a „Losoncz és Vidéke” kiadóhivatala útján csak jó érdeklődőjű merített papírra nyomtatott vagy táblázat alakjában kapható 30 kr-ért o. é. 35 kr-ak levélhíjlyegben vagy készpénzben vagy beküldés után bérmentesen küldi meg a „Losoncz és Vidéke” kiadóhivatala a művet, melyet ezennél még egyszer az érdeklődtek figyelmébe a legelőbbben ajánlunk.

— **Beküldetett.** Vették „A zenetanárközség országos egyet. a előkészségek Magyarországon s a magyar korona-országokban élő zenetanárközség czimű felhívását, melynek értelmében felkérnek az ország összes zeneanézari s tanítói, nemkülönbön minden azok, kik hazánkban a zeneügy iránt meglehetősen, hogy a folyó évi július havában Budapest-tartandó egyetemes zenetani kongresszusban részvételnél vesznek. A „Zenetani kongresszus” négy napra fog terjedni. Mindazok, ki e czélhivatott kongresszusban részvételnél öhajtanak, forduljanak f. é. március hó végéig „A zenetanárközség ország. egyet.” című felhívásához (Hódmezővásárhely, 21. sz.) Ajánlják az L. érdeklődők figyelmébe.

— **Hírösztálya gyűjtéséről** közöljük a következő levélczimét: Instalom átosan esztét a kis czédulát könyörgöm annak a ezkszférner vagy kaplár Jóska urnak oda adni. — lakik man ott a hun dogozik arva a fene kalamarrissal. — mert én csak mindig firkálni látam ott anna a Jeszenszki meg Faragó kukoricza morzsoló meg nyomtató masina botos urna a mik ott anna a vasas hídna lakik a hol az újszedeji promenadéba viszik. — a másik sarka felé pedig a házunk arva van amere a palánki toromba harangoznak csak itt Szögdedébe jó eszeséget kivának a posta hordanak megmondják, hogy stiettem, mer sürgős, ismepiltt is tettem. A posta jukába ezt a levelet bele hajította a posta háznál a piercon Bözös bácsi.

— **Lapunk zártkörű értesülünk,** hogy Milán, szeb királyi ő felsége Dr. Ernuszdt Géza muraszombati járás-szolgabíró urnak az „V. osztályú Takova-rend”-et adományozta. Örömnöket nyilvánítjuk e kitüntetése felett!

CSARNOK.

Egy szakács kalandjai.

(Folyt. és vége.)

A Rambuteau utca sarkához érve, megállott egy piszkos kínézési ház előtt. Ezt jobban szemügyre véve, meglátta látszott, amit keres, mert egy örvendetes mozdulattal a sötét és piszkos bejárához közeledett, melytől jobbra egy olyan kapusnéhoz forna volt, melyben egy rók vénasszony, kinek egész arczán szemből volt a burnót tulságos elvezete, — végezte a házmeisteri tisztet.

A férfi udvariasan megemelte óriási pamazját.
— Lisette kisasszony? kérdé.
— Nem lakik itt.
— Nem lenne-e Ön oly szives utbaigazítással szolgálni?
— Nem szolgálhatok.
— Utalatos megvár! mormogá a férfi; volnának csak Siámban, tudom istenem, addig botoztatnának, míg csak meg nem oldódnék az a lusta nyelved.

Bontemps János — iménti szavaiból könnyű kitalálni, hogy ő volt a kérdészködő férfi — jó sokáig bolygott még ezen negydedben, járva a bástyától a tejfőláruhoz, utjában kérdozve a péket, a mészároszt és boldogot boldogtalant, akit sorsa eljé vezetteti.

— Ha mindjárt fel kellene forgatnom az egész Páriszt, mondá magában, még az sem riasztana vissza, hogy őt főtallalhassam.

Kérdőzködésait végre siker koronázta; amennyiben megtudta, hogy Lisette Montreuilben lakik.

Már a nap is lealdozoban volt, mire oda ért.

Epen jókor érkezem, mondá, legalább azonnal elvezethetem őt vacsorára. A kis házhoz érkezve, a hová utasítottak, dobogó szívvvel esengetett.

Egy, körülbelül 15 éves, telt képű, borzas hajú, subanecz nyitott előtte ajtót. János belépett egy szobákba, melyek közepén egy terített asztal volt látható.

Az asztal körül egy fiatal asszony, karján egy piezikével, egy izmos, kézművesre valló férfi és még három gyermek ültek, a kik ugyanevak jó étvágygyal kanalazták a fültáhalva volt káposztalevest.

A mint János belépett, a meglepetés két kitérése hangzott egyszerre.

— Lisette!

— János!

— Honnét jün ön? kérdéze Lisette, meglepetéséből gyorsan magához térve.

— Siám országából.

— Mit csinált ön e csunya országban?

— A siámi király táborokna vagyok.

— Fogadjá szerencsekívánataimat, mondá Lisette kissé gúnyosan.

— És Ön Lisette, mi lett Önből?

— Férjhez mentem; a mint látja, van már négy gyermekem is. Nem esnáltam ugyan valami nagy szerencsét, mint ön Siámban, de mindazáltal boldognak érzem magam. Férjem szerető, éa pedig imádom gyermekeimet.

— És boldogsága mellett engem sepep elfeledtet.

— Azt hiszem, ön se valami nagyon elfeledtetete meg magát a rám gondolásban.

— Ez az utolsó illúzió is eltűnt.

Hanem azért János mégis elfogadta a meghívást a káposzta leveshez különösen, mert látta, hogy Lisette férje őt a feltékenység legkisebb árnyalata nélkül fogadja.

Az asztalnál bevezette Lisette gyermekeit, de emellett őrizkedett el-úrni saját családi állapotát.

Másnap elutazott Marseille-be, hogy onnét Bangkokba térjen vissza lapos orru gyermekeihez.

Es én biztosítom önöket, hogy ha hűnkön sohasem tér vissza Párisba, sohasem fog részt venni Lisette káposztaleveséből.

Heti-naptár

1885. évi márczius 15-től márczius hó 22-ik napjáig.

Hét napjai	Katholikus és protestans naptár	Időjárás	Hold fényváltozásai
Vasárnap 15	D 5 Kristóf	déli szél,	
Hétfő 16	Henrika	Ujhold 6 ó. 53 p.	
Kedd 17	Gertrud	délután	Ujhold 16-án, 6 óra
Szerda 18	Sándor, Ede	láthatatlan nap-	53 pk. délután
Csütörtök 19	József n. a.	fogyatkozás	
Péntek 20	Nicetas	Tavaszi kezdete	
Szombat 21	Benodek	Napféjgyen	

Szerkesztői üzenetek.

L. P. urnak Stgyörgyölgy. Fején találta a szegyet. — L. M. Ganicsa. Te szoktál mindig sietni a . . . hoz, tehát jövrö a nap nyelvéen egyöt. — K. L. urnak Gyanavla. A hir elküvse érkezett. Köszönjük a fáradozást. — B. J. urnak M. Hejyesen írja, hogy mi hir elődozokkal a közönséget nem akarjuk mulattatni. — Nem törünk meg. — A többi megjegyzései bizony furcsák, de igazak; majd lassankint az is másképp lesz. — A jó kívánásokat köszönöm.

Nyilttér. *)

Hölgyeink figyelmébe!

A negyed beállítával hölgyközönségünk figyelmébe ajánljuk a következő szaklapok megrendelési végett:

I. „Magyar Háziaszszony”

Haztartási, gazdasági és szépirodalmi hetilap, a magyar gazdaszszonyok ország. egyesületének hivatalos közlönye, mely már IV. évfolyamban van és nagy elterjedésnek örvend. Megjelenik minden vasárnap „Munka útján” czimű ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Előfizetési) Egész évre 6 ft. — kr.
) Fél évre 3 „ „
) Negyed évre 1 „ 50 „

Előfizetések legelőbbeszerűben postautalványval a „Magyar Háziaszszony” kiadóhivatalába, Budapest, Váci körút 20. sz. a. intézendők.

II. „Magyar Gazdaszszonyok Lapja”

Haztartási, gazdasági és szépirodalmi lap.

Megjelenik minden hó 1-jén és 15-ön „Csütöndő órák” czimű ingyenes szépirodalmi melléklettel.

Előfizetési) Egész évre 4 ft.
) Fél évre 2 „

Előfizetések legelőbbeszerűben postautalványval a „Magyar Gazdaszszonyok Lapja” kiadóhivatalába, Budapestben, Zoltán-utca 13. intézendők.

Mindkét lapból levelező lapon való megkeresésre a kiadóhivatalok ingyen és bérmentve küldenek mutatványsszámokat.

Mindkét lapból meg kaphatók folyó évi teljes példányok.

Előfizetések ezen két lap bármelyikére minden könyvkereskedésben és péstahivatalnál is elfogadjatnak.

A „Magyar Háziaszszony” vagy a „Magyar Gazdaszszonyok Lapja” járatásával minden magyar nő, gazdaszszony, sokat nyer. E hetilapok mindögyökében a nők hivatását és munkakörét teljesen átöleli oly sok és változatos czikké és közlemények jelennek meg, többnyire nő kezek által írva s a m-lett szorakoztató közleményekkel annyira el van látva, hogy az előfizetés árát nem sajnálhatjuk a nő nem, a ki ismeret körét szélesítést és munkakörében tapasztalattal gazdagítani öhajja.

(18. 5—1)

*) E rovat alatt közlöttekört nem vállal felelősséget a Szerk.

Felölös szerkesztő: **Takács R. István.**

Értekezhetni napoknt d. e 10—11-ig.

Kiadó-laptulajdonos: **Grünbaum M.**

Hirdetéseik.

Égészséges, csiraképes tisztá

vető-lóhermagot

literjét 55 kr-ért

ajánl eladásra **VOGLER GYÖRGY** vendégül Tóthidegkuton (Vas megye).

A „RADEINI FÜRDŐ”

igazgatósága

a n. é. közönség értesére hozza, miszerint **f. évi márcziushó 1-étől** a furdidény megnyitását, minden **vasárnap- és csütörtökön**, kedvező idő mellett

tetszésszerinti meleg fürdők kaphatók.

(17. 2—1.)

Egy ügyes hollandi sajtos,

ki mint ilyen több éven át nagyobb gazdaságokban működött, e szakmáját már 32 éve folytatja, a tenyészállatok gyógyítását is sikerrel eszközli és kitűnő bizonyítványokkal rendelkezik, felajánlja ebbeli szolgáltatást.

Szíves ajánlatok és lapok kiadóhivatalához intézendők.